

dán do 4 neděl po učiněném oznámení písemně s udáním důvodů. Nebyl-li v této lhůtě zákaz vydán, může spolek podle § 7 svou činnost zahájit.

Z těchto ustanovení jest patrné, že k utvoření spolku podle zák. čís. 134/1867 se nevyžaduje nějakého povolení úředního, nýbrž že právo státní je omezeno na opatření povahy čistě represivní, t. j. že státní správa může pouze za předpokladů, uvedených v § 6 odst. 1 utvoření spolku zakázati, a že i vydání takového zákazu je vázáno na lhůtu v odst. 2 téhož § stanovenou a na sdělení důvodů, o něž se zákaz opírá. Vychází-li se však z této dispozice zákona, že do zmíněné lhůty musí být proponentům spolku sdělen nejen zákaz jeho utvoření sám, nýbrž i jeho důvody, t. j. okolnosti, z nichž úřad čerpá přesvědčení, že by spolek byl podle svého účelu nebo zařízení nezákonný, protiprávní nebo státu nebezpečný, pak je vyloučeno, aby utvoření spolku bylo zakázováno z důvodů, které v oné lhůtě úřadem uplatněny nebyly. Toto pravidlo platí nejen pro úřad, který je k vydání zákazu příslušným v první stolici, nýbrž i pro úřad, ke kterému se lze podle § 8 ze zákazu dovolati. Tento úřad je jedině k tomu povolán, aby v případě odvolání zkoumal, zda zákaz tak, jak byl vydán polit. úřadem zem., byl po právu čili nic. Tu však nemůže po uplynutí lhůty v § 6 stanovené sám zjišťovati okolnosti, v nichž shledává, že by se utvoření spolku přičilo ustanovení § 6 odst. 1 a nemůže, opíraje se o ně, potvrditi zákaz založený v první stolici na důvodech jiných.

Opřel-li tedy žal. úřad v nař. rozhodnutí zákaz utvoření spolku, o který šlo v konkrétním případě, o důvody, na nichž I. stolice zákaz nezaložila, jednal v rozporu se zákonem. Veden tímto nesprávným právním názorem nerozhodl o vlastním předmětu rekursu, totiž o námitkách, jež st-le vznesli proti zakazu I. stolice, ač to bylo jeho zákonnou povinností jako stolice odvolací. Tím způsobil podstatnou vadu řízení, neboť straně bylo znemožněno hájiti se proti zakazu vyslovenému I. stolicí a nss-u zabráněno, aby v tomto bodě zákaz přezkoumal. Poněvadž tato vada byla způsobena nesprávným právním názorem žal. úřadu, slušelo zrušiti nař. rozhodnutí v celém rozsahu pro nezákonnost.

Č. 7898.

Cesty (Slovensko): * Doprava nákladního automobilu přes dřevěný most musí býti předem ohlášena podle § 115 zák. čl. I:1890, jen když jeho hrubá váha (i s nákladem) je větší než 4.000 kg.

(Nález ze dne 23. dubna 1929 č. 8.030.)

V ě c: Simon H. v B. proti ministerstvu veřejných prací stran silničního přestupku.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Okr. úřad v Galantě rozsudkem z 28. srpna 1926 uznal st-le jako zástupce pivovaru..., účastinné společnosti v B., vinným přestupkem § 115 zák. čl. I:1890, jehož se dopustil tím, že podle jeho rozkazu šoferi František T. a Alfons M. přejeli dne 29. května, 3. a 4.

června 1925 těžkým nákladním automobilem přes dřevěné mosty silnice S.—D., kde přelomili dva mostní trámy, a že správa pivovaru této jízdy cestmistrovskému úřadu předem řádně neohlásila, a odsoudil ho k pokutě 200 Kč, pro případ nedobytnosti k 10dennímu uzavření. Zároveň byl st-l uznán povinným zaplatiti náklady řízení v částce 2.300 Kč jako odškodné pro župní silniční fond.

Župní úřad v Bratislavě rozsudkem z 3. února 1927 potvrdil uvedený rozsudek okr. úřadu v Galantě z jeho důvodů. Tento rozsudek zní na st-le jako zodpovědného ředitele pivovaru firmy . . . , účastinné společnosti v B.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání podané z rozsudku II. stolice a tento rozsudek potvrdil. — — — —

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto: — — — —

Stížnost namítá, že žal. úřad neprávem použil § 115 zák. čl. I:1890, neboť automobil, o který jde v konkrétním případě, nevážil s nákladem přes 4.000 kg.

Tuto námitku vznesenou již ve správním řízení zamítl žal. úřad, vysloviv, že »při přechodu přes dřevěný most musí býti ohlášena přechod každého silostroje značné váhy« a že takovým silostrojem jest nesporně i nákladní automobil zatížený nákladem piva. Vychází tedy žal. úřad z právního názoru, že nákladní automobil vezoucí těžší náklad spadá pod ustanovení § 115 zák. čl. I:1890, i když celková váha nedosahuje 4.000 kg. Tento názor žal. úřadu není správný.

V § 115 cit. zák. se nařizuje, aby státnímu úřadu stavebnímu byla podána 48 hodin předem zpráva, když se zamýšlí převést přes dřevěné mosty doprava »vozidla přesahujícího 4.000 kg hrubé váhy, dále železniční lokomotivy a lokomotivy parních pluhů aneb jiných strojů větší váhy. Zákon tu zřejmě rozlišuje mezi prostředky, jež slouží dopravě osob a věcí (vozidla), a mezi stroji, které takové dopravě neslouží, a přes mosty přejíždějí nebo se převážejí. Jen doprava takových strojů těžší váhy musí býti předem ohlášena bez ohledu na to, že jejich hrubá váha nedosahuje 4.000 kg. Jde-li však o dopravu zboží nákladním automobilem, jest automobil sám aktivním prostředkem dopravním a spadá tedy pod pojem »vozidla«. V tom případě musí však podle zákona býti doprava předem hlášena jen tehdy, když hrubá váha tohoto vozidla (s nákladem) je větší než 4.000 kg. Opačný názor žal. úřadu jest v rozporu se zákonem a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost.

Tím padá i výrok o náhradě škody, neboť z § 115 zák. čl. I:1890 jest zřejmo, že výrok o náhradě škody lze vydati jen proti tomu, kdo byl odsouzen pro přestupek tohoto ustanovení zákonného, takže jde o výrok povahy akcesorní, který může správní úřad vysloviti jen proti osobě, kterou uznal vinnou naznačeným přestupkem. Nemá-li však odsuzující výrok úřadu zákonného podkladu, nedostává se mu vůbec kompetence k výroku o náhradě škody způsobené domnělým přestupkem.

Č. 7899.

Š k o l s t v í: I. * Ve Slezsku není zákonné překážky, aby dítě národnosti německé mohlo choditi do menšinové školy s vyučovacím jazykem českým. — II. Neodhlášení dítěte ze školy dosavadní při jeho